

S. M.

"Geschichte Ubengen - Übertragung
aus dem spanischen Urtext", Ignatius
von Loyola, Erklärung der 20
Anweisungen von Adolf Haas,
Freiburg im Breisgau 1967 :
[recenzja]

Collectanea Theologica 38/1, 203

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

IGNATIUS VON LOYOLA, *Geistliche Ubungen — Übertragung aus dem spanischen Urtext, Erklärung der 20 Anweisungen* von Adolf Haas, Freiburg im Breisgau 1967, Herder..

W literaturze religijnej napotykamy dzieła klasyczne, których żywotność nie wygasa. Znakiem trwałości są ukazujące się stale nowe tłumaczenia, w których autorowie usiłują dotrzeć do istotnych znaczeń, do pełnego sensu zwrotów i wyrażań, wyczuwając nieodkryte jeszcze treści.

Do takich dzieł należą *Ćwiczenia Duchowne* Św. Ignacego Loyoli. Wycisnęły one swoje piętno nie tylko na zakonie Towarzystwa Jezusowego, ale i na wielu wybitnych ludziach Kościoła. Kształtują nadal pokolenia chrześcijan. Szczególne znaczenie odgrywają *Ćwiczenia Duchowne* w czasach reform i przemian w Kościele. One służą gruntownej odnowie człowieka, bez której wszelka inna odnowa była by powierzchownym nowatorstwem. Zbliżenie tekstu *Ćwiczeń* danemu pokoleniu poprzez wyrażenie ich treści w świeżym szacie językowej może być dużą pomocą w dziele odnowy.

Zadania tego podjął się ostatnio dla krajów posługujących się językiem niemieckim Ks. Adolf Haas S. J., wydając u Herdera nowe tłumaczenie tekstu książeczki *Ćwiczeń*. Sięgnął on do oryginału hiszpańskiego, który bynajmniej nie jest łatwy do oddania. Usiłował wydobyć ze zwrotów całą jedność i głębię wyrażań Ignacego. Udało mu się to w dużej mierze.

Siła *Ćwiczeń Duchownych* Św. Ignacego nie tkwi jednak w ich warstwie literackiej, lecz w metodzie praktycznej, którą szkicują. *Ćwiczenia* nie są książką do czytania — czytających czeka niechybnie zawód. Są przewodnikiem praktycznym dla odprawienia. *Ćwiczenia* trzeba zrobić. Dlatego zasadnicze znaczenie mają zalecenia Św. Ignacego przeznaczone dla przewodników i odprawiających. Zwłaszcza tzw. wstępne Annotacje — Wskazówki (*Anweisungen*), których jest 20, pełnią rolę podstawowego dyrektorium. Tym cenniejsze to dyrektorium, że pochodzące wprost od Ignacego.

Chyba najślusniej postąpił autor przekładu *Ćwiczeń*, pomijając zupełnie objaśnienia tekstu, a koncentrując się na nowoczesnym, psychologicznym i teologicznym omówieniu tych 20-tu Wskazówek. Jest to dorobek cenny. Aby dokonać tej pracy, trzeba było mieć gruntowną znajomość życia i duchowości Św. Ignacego. Ks. Haas miał już za sobą opracowanie mistyki *Dziennika Duchownego* założyciela jezuitów. Znał też wybitniejsze prace autorów niemieckich i innych na ten temat.

Niech nam wolno będzie na koniec wyrazić gorące życzenie, by podobne tłumaczenie i opracowanie ukazało się jak najrychlej w języku polskim. Książka ks. Haasa będzie w przygotowaniu tej pracy dużą pomocą.

S. M.